

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha

k usnesení vlády

ze dne 25. ledna 2010 č. 77

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 1003)

Vláda na své schůzi dne 25. ledna 2010 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 1003), a vyjádřila s tímto návrhem zákona **nesouhlas**.

Vláda se sice v obecné rovině ztotožňuje se snahou navrhovatele přispět k řešení neuspokojivého stavu tvorby zákonů v České republice a se snahou přijmout pravidla, která přispějí ke stabilizaci státního rozpočtu, a z tohoto hlediska souhlasí s návrhy na zpřísnění podmínek pro uplatnění zákonodárné iniciativy poslanců, s návrhem na zamezení přijímání tzv. přílepků a s návrhem na prodloužení dispozičního oprávnění navrhovatele až do zahájení hlasování ve třetím čtení, avšak s návrhem zákona jako s celkem souhlas vyslovit nelze; je tomu tak proto, že tento návrh zákona nelze posuzovat izolovaně a bez souvislostí se současně předloženou novelou Ústavy ČR (tisk č. 1005) a novelou jednacího řádu Poslanecké sněmovny (tisk č. 1004), k nimž vláda zaujala negativní stanoviska.

Vláda zároveň upozorňuje na tyto dílčí problémy předloženého návrhu zákona:

- v kontextu se současně předloženou novelou Ústavy (tisk č. 1005) je úprava institutu námitky proti nesouhlasnému stanovisku vlády k pozměňovacímu návrhu z důvodů fiskálních a rozhodování o ní podle § 109 odst. 3 zákona o jednacím řádu Senátu sporná, a to vzhledem k jejím možným důsledkům pro posuzování ústavnosti zákonů Ústavním soudem. Ústavní soud posuzuje, zda byl návrh zákona přijat ústavně předepsaným způsobem a vyvolává pochybnost, že přijetí byť jediného pozměňovacího návrhu v rozporu s navrhovaným čl. 44 odst. 3 Ústavy by mělo mít následek zrušení zákona jako celku,
- nově navrhovaný § 98a zákona o jednacím řádu Senátu je nadbytečný, neboť jednak podle § 97 odst. 1, resp. § 29 odst. 1 písm. f) zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny může návrh zákona, s nímž Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas, postoupit Senátu jen její předseda, takže text návrhu zákona

postoupený Senátu kýmkoliv jiným nelze pokládat za návrh zákona ve smyslu tohoto ustanovení a tím ani ve smyslu čl. 45 Ústavy, a jednak by mělo být i bez zákonné úpravy zřejmé, že v případě postoupení opraveného znění návrhu zákona předsedou Poslanecké sněmovny Senátu začíná lhůta k projednání návrhu zákona Senátem podle čl. 46 odst. 1 Ústavy běžet znovu, což v praxi potvrzují např. okolnosti projednávání návrhu zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů a na tyto okolnosti reagující odůvodnění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 331/2005 Sb., v němž Ústavní soud tuto skutečnost, byť zřejmě zatím nelze mluvit o ústavní zvyklosti, potvrdil,

- reguluje se sice podávání tzv. komplexních pozměňovacích návrhů, jakožto souboru pozměňovacích návrhů k návrhu zákona, které podstatně mění původní návrh, opomenuta však zůstává možnost podání pouze jednoho takového pozměňovacího návrhu, který bude podstatně měnit původní návrh zákona (zejména v případě méně rozsáhlých návrhů), přičemž sporné by mohlo být i posouzení toho, kdy jde u souboru pozměňovacích návrhů (či jednotlivého návrhu) o podstatnou změnu původního návrhu a jaké by porušení tohoto ustanovení mělo mít důsledky pro případný soudní přezkum průběhu legislativního procesu.